

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3273/2021. (VII. 7.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.726/2020/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az ukrán állampolgár indítványozó jogi képviselője (Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: dr. Szikinger István) útján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján, amelyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.726/2020/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 47.K.702.958/2020/8. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a bírói döntések – az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel – sértik a VII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (2) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] A támadott bírósági határozatok alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága elsőfokú határozatával az indítványozó egyéb célú, 2023. július hó 4. napjáig érvényes tartózkodási engedélyét a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 18. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján visszavonta, mivel megállapítása szerint az indítványozó Magyarországon tartózkodása veszélyezteti a nemzetbiztonságot.
- [4] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú hatóság (jelenlegi elnevezése szerint az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, a továbbiakban: OIF vagy alperes) határozatával – az indokolási rész kiegészítésével – az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [5] Az OIF határozatában kifejtette, hogy az indítványozó 2018. június 19-én terjesztette elő tartózkodási engedélye meghosszabbítása iránti kérelmét, amelynek alapján kiállításra került számára a tartózkodási engedély. Ezt követően, 2018. október 6-án kelt iratával kereste meg az Alkotmányvédelmi Hivatal (a továbbiakban: AH) az elsőfokú hatóságot és tájékoztatta arról, hogy az indítványozó Magyarországon való tartózkodása veszélyezteti a nemzetbiztonságot. A másodfokú eljárásban az OIF megkereste az AH-t és tájékoztatást kért arra vonatkozóan, hogy korábbi véleményüket fenntartják-e. Az AH 2019. január 16-án kelt válaszában rögzítette, hogy korábbi véleményüket felülvizsgálták és azt fenntartják. Az OIF a Harmtv. 18. § (1) bekezdés *a*) pontjára és a 13. § (1) bekezdés *h*) pontjára alapította döntését, megállapítva, hogy az indítványozó Magyarországon tartózkodása Magyarország nemzetbiztonságát veszélyezteti.
- [6] 1.2. A Fővárosi Törvényszék 2020. július 2-án hozott 47.K.702.958/2020/8. számú ítéletével az indítványozónak az OIF határozatával szemben előterjesztett keresetét elutasította.
- [7] Ítéletének indokolásában a bíróság elsőként rámutatott arra, hogy az első- és a másodfokú hatóság betartotta a hatásköri szabályokat, továbbá az indítványozó adategyeztetése 2018. szeptember 17-én volt, míg az eljárásra okot adó AH tájékoztatás 2018. október 11-én került érkezésre, így az adategyeztetésen történtek – amennyiben azt az indítványozó sérelmesnek találta – külön közigazgatási jogvita keretében lehetnek volna orvosolhatók.
- [8] Azon indítványozói hivatkozással kapcsolatban, miszerint az eljárás megindításáról, illetve az annak alapjául szolgáló AH tájékoztatásról az indítványozó nem kapott értesítést, és személyes megjelenésre a Harmtv. 88/K. § (4) bekezdése alapján nem idézték, a bíróság azt állapította meg, hogy ezen alperesi eljárásjogi szabálysértés az indítványozót nem korlátozta és az ügy érdeme szempontjából nem volt jelentősége, mert a másodfokú

eljárásban az indítványozó eljárási jogait teljeskörűen gyakorolhatta, 2019. március 12-én – a végleges döntés meghozatala előtt – élt az iratbetekintés jogával is.

- [9] Az ügy érdemét illetően a bíróság osztotta azon alperesi érvelést, miszerint az AH a nemzetbiztonsági veszély értékelése tekintetében különleges szakértelemmel rendelkezik, amely körülmény az eljáró hatóság részéről nem volt figyelmen kívül hagyható, azonban az ezzel kapcsolatos adatokat – minősítésük okán – az alperesi hatóság nem ismerhette meg. Ebből következően hátrányos megkülönböztetést sem alkalmazhatott az alperes az indítványozóval szemben, hiszen nem is volt olyan adatok birtokában, amelyre vonatkozóan az indítványozót hátrányosan megkülönböztethette volna, ahogyan nem tartotta megalapozottnak a bíróság az indítványozó egyenlő bánásmódhoz, valamint vallásszabadsághoz fűződő jogai megsértésére való hivatkozást sem.
- [10] Ítéletében rögzítette a bíróság azt is, hogy eljárása alatt betekintett az AH minősített irataiba, melynek során meggyőződött a nemzetbiztonsági veszély megállapításának megalapozottságáról, ennél bővebb indokolást azonban a bíróság sem jogosult adni. Megjegyezte a bíróság ugyanakkor azt is, hogy az indítványozó külön eljárásban kezdeményezhette volna a minősítő szervnél a nemzetbiztonsági veszély okainak megismerését, azonban az indítványozó ilyen eljárást nem indított.
- [11] 1.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadását 2020. szeptember 16-án hozott Kfv.III.37.726/2020/2. számú végzésével megtagadta.
- [12] Végzésének indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerint a Kúria a kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt, míg a 2/2017. (XI. 13.) PK vélemény alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve az ügy társadalmi jelentőségére alapítottan a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha az adott jogkérdésben korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában. Végül a Kúria végzésében kifejtette, hogy a felvetett jogkérdés különleges súlyára figyelemmel a felülvizsgálatot különösen abban az esetben engedélyezi, ha a jogkérdés nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel, míg a felvetett jogkérdés társadalmi jelentőségére figyelemmel akkor, ha az adott ügy a jogalanyok széles körét érinti.
- [13] A konkrét ügyben az indítványozó által felvetett jogkérdéseket illetően a Kúria azt állapította meg, hogy e kérdésekben a gyakorlata egységes, amely gyakorlatnak a jogerős ítéletben foglaltak is maradéktalanul megfelelnek, ezért az indítványozó felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadta.
- [14] 2. Az indítványozó, a főtítkári felhívásra kiegészített és egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszában előadta, hogy tartózkodási engedélyének meghosszabbítását követően feleségével együtt behívták adategyeztetésre az elsőfokú hatósághoz, ahol dr. B. J., továbbá egy ismeretlen férfi és egy nő volt jelen, utóbbi nyilvánvalóan tolmácsként dolgozott a férfi számára. Dr. B. J. technikai változtatásokkal indokolta az adategyeztetés szükségességét, majd elhagyta a termet és ekkor az ottmaradt férfi az indítványozó tudomására hozta, hogy feleségével együtt el kell hagyniuk Magyarországot és tartózkodási engedélyük vissza lesz vonva, mert szcientológusok. Dr. B. J.-t, miután visszatért a terembe, az indítványozó tájékoztatta a lezajlott beszélgetésről, aki erre azt mondta, hogy neki erről nincs tudomása, majd ismertette az indítványozóval a jogorvoslati lehetőségeket. A panasz szerint ezt követően a hivatal főigazgatója is csak arról biztosította az indítványozó jogi képviselőjét, hogy a történetekről nem tud semmit, de az emberi jogokat a hatóság tiszteletben tartja.
- [15] Az indítványozói álláspont szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jogát – lényegében a bírósághoz fordulás jogát – sérti, hogy az ügyében eljáró szervek a tényleges jogsérelem indokoltságát nem is érintették, azt az ügy tárgyalása során kirekesztették az értékelés köréből, ráadásul ezekkel a döntésekkel szemben valódi jogorvoslati lehetősége [XXVIII. cikk (7) bekezdés] sem volt, hiszen egyikben sem találta meg azt a valóságos okot, ami miatt jogkorlátozásban részesült. Ennek hiányában pedig az intézkedés szükségességével kapcsolatban sem lehet állást foglalni, nem beszélve az arányosság kérdéséről, amely így értelemszerűen fel sem merülhet.
- [16] Az indítványozó a vele folytatott beszélgetés alapján állította, hogy vallási hovatartozása miatt – a VII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat sértve – kívánják őt Magyarországról eltávolítani, és mivel ő közvetlenül az itteni szervezet tevékenységébe illeszkedett bele, véleménye szerint ez a döntés kihatott a meggyőződése kinyilvánítását szolgáló szervezeti keretekre is. Az indítványozói álláspont szerint a szcientológia világméretű vallási közösség, létezése, működése feltételezi a nemzetközi kapcsolatok aktív ápolását, közvetlen hitéleti tevékenységén

túlmenően ilyen területen dolgozott, ezért Magyarországon tartózkodásának megakadályozása a szervezetük működőképességére is negatív hatással volt.

- [17] Állította az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt diszkrimináció tilalmának megsértését is, mert éppen a szcientológusok vallási közösségéhez (e csoporthoz) való tartozás miatt kívánták a hatóságok a jogszerű Magyarországon tartózkodását megakadályozni, ismeretei szerint egyetlen más vallási közösség tagjaival szemben sem alkalmaztak hasonló hatóságok, a szcientológusok közül azonban többeket is érintett ilyen jellegű kirekesztés.
- [18] Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróság akkor is jogosult vizsgálni a Fővárosi Törvényszék ítéletét, ha a Kúria nem foglalt állást érdemben az ügyében, azonban vitatta az indítványozó a Kúria döntését is. Véleménye szerint korábban valóban születtek olyan kúriai határozatok, amelyek a kérelem egyes kérdéseit érintették, azonban az indítványozói beadvány olyan adatokat is tartalmazott, amelyek nem válaszolhatók meg egy más ügyben született határozattal, még akkor sem, ha az „precedensképes”.
- [19] 3. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [20] Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [21] 3.1. Az indítványozó a Kúria végzését 2020. október 12-én vette át, az alkotmányjogi panasz 2020. december 11-én került érkeztetésre az elsőfokú bíróságon, így a panasz az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül került benyújtásra. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntéseket, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit valamint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és annak indokolását, továbbá kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés alapjául szolgáló közigazgatási peres eljárásban felperes volt, így érintettsége megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [22] 3.2. Az Abtv. 29. §-a befogadhatóság további feltételeként nevesíti, hogy a panasznak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést kell tartalmaznia.
- [23] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifogásolta egyrészt a felülvizsgálati kérelme befogadásának megtagadását eredményező kúriai mérlegelést, azt állítva, hogy beadványa olyan adatokat is tartalmazott, amelyek nem válaszolhatók meg egy más ügyben született határozattal.
- [24] Kifogásolta az indítványozó másrészt azt, hogy tartózkodási engedélye megvonásának valós okát nem vizsgálták a bíróságok, melynek kapcsán állította, hogy arra – alapjogi sérelmét eredményezve – vallási meggyőződése miatt került sor.
- [25] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a bírói döntéseket kizárólag az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata és kiküszöbölésére korlátozódik. Következésképpen az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára már nem rendelkezik hatáskörrel [elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]].
- [26] A fenti következetes gyakorlata alapján az Alkotmánybíróság sem az adategyeztetésen az indítványozói állítás szerint történt cselekményeket nem vizsgálhatta felül, sem a Fővárosi Törvényszék és a Kúria mérlegelési jogkörébe tartozó törvényességi kérdések mikénti eldöntését.
- [27] Végül az Alkotmánybíróság megjegyzi: a Fővárosi Törvényszék az ítéletében foglaltak szerint betekintett a minősített iratokba és megállapította, hogy az AH alaposan feltárta a tényeket, azokat okszerűen értékelte, melynek alapján a bíróság megalapozottnak találta a nemzetbiztonsági veszély megállapítását. Úgyszintén megjegyzendő, hogy ezen minősített iratok megismerését az ítéleti indokolás szerint az indítványozó nem kezdeményezte, továbbá az nem is volt az alkotmányjogi panasszal érintett eljárás tárgya.

[28] 4. Az Alkotmánybíróság a fentieket figyelembe véve megállapította, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott feltételeknek, mert a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség nem volt megállapítható, ahogyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel az indítvány, ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2021. június 15.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/359/2021.

